

Σοφ' Ἰατροὶ βιάσθε,
 Τὸ πάθος μας προφθάσθε,
 Ὅτ' εἶν' κατὰ μεσῆς.
 Κί ἀνίσως κορυφώση,
 Καὶ φθάση καὶ ἀπλώση,
 Λυσσιάζετε κ' ἐσεῖς.

υυυυυυ

52. Εἰς μίαν πεδιάδα
 Ἐβγῆκαν ὅς τὴν ἀράδα
 Παιδιὰ μικρὰ μεγάλα
 Νὰ παίζουν τὴν πηλάλα.
 Κ' ἐκεῖ ἀπ' ἓνα μέρος
 Ἐβγαίνει καὶ ὁ Ἔρως,
 Καὶ πρῶτος χέρι δίδει,
 Κί ἀρχίζει τὸ παιγνίδι.
 Καὶ χύνοντ' ἐν τῷ ἅμα
 Κατόπι τ' ὅλ' ἀντάμα,
 Καὶ πάσχουν νὰ πετάξουν
 Διὰ νὰ τὸν ἀρπάξουν.
 Πλὴν μάταιος ὁ κόπος,
 Καὶ δὲν ἐστάθη τρόπος,
 Οὔτ' ἓνα κἄν νὰ φθάση
 Τὸν Ἔρωτα νὰ πιάση.